

РЕШЕНИЕ

№ 2240

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 07.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11750** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето /ЗЗдр/.

Образувано е по жалба на Е. С. Ш., подадена чрез адв.Г., срещу Експертно решение №1516 от зас.№188/19.10.21г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/-Специализиран състав по нервни, очни и С., с което е потвърдено решение на ТЕЛК, с което на жалбоподателя са определени 60 % трайно намалена работоспособност /ТНР/ за срок от 2 година. Жалбоподателят иска отмяната на оспореното решение, в частта му относно определената с него дата на инвалидизиране – 26.06.2009г., като преписката се върне на НЕЛК със задължителни указания по прилагането на закона. Претендират се направените по делото разности.

Жалбоподателят Е. С. Ш., в съд.з. чрез адв.Г., поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването НЕЛК, в становището в писмото, с което преписката е изпратена в съда, излага съображения за неоснователност на жалбата. В съд.з. не изпраща представител.

Заинтересованите страни - ТЕЛК при II МБАЛ-С. АД, Агенция за хората с увреждания, ТП на НОИ-С. и РДСП- С., редовно призовани, не се представляват в съдебно заседание и не ангажират становище по оспорването.

Заинтересованата страна Народно читалище „Е. Ш.-1919г.“, в представено по делото писмено становище излага съображения за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото

доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, подадена е от лице, което е адресат на акта, при наличие на правен интерес с оглед въведените в жалбата твърдения за неправилно определена дата на инвалидизация, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване с оглед датата на съобщаване на акта /28.10.2021г./ и датата на подаване на жалбата /11.11.2021г./. По съществото на жалбата, като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.103, ал.4 от Закона за здравето във вр. с чл.106, ал.2 от същия нормативен акт, административен орган. Спазено е изискването по чл.18, ал.3 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари, един от които е председател на състава.

Спазена е установената от чл.59 АПК форма, доколкото ЗЗдр и чл.49 ПУОРОМЕРКМЕ не съдържат специални изисквания в тази насока. Издаденото експертно решение е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити. При постановяването му съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание.

От приетите по делото доказателства се установява, че с Експертно решение /ЕР/ №1211/11.05.21г., поправено с Експертно решение /ЕР/ № 1394/28.05.2021г., на ТЕЛК при II МБАЛ-С. АД на жалбоподателя са определени 60% ТНР, за диагноза: Епилепсия – комплексни парциални пристъпи и редки вторично генерализирани тонично-клонични пристъпи, дата на инвалидизиране – 26.06.2009г. По жалба, в частта му относно определената дата на инвалидизиране, Решението на ТЕЛК е потвърдено с оспореното Експертно решение №1516 от зас.№188/19.10.21г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/-Специализиран състав по нервни, очни и С..

Началната дата на инвалидизиране – 26.06.2009г. първоначално е определена в ЕР на ТЕЛК № 1771/28.07.2009г., като е приета датата на Медицинското направление за ТЕЛК. Същата дата е приета и във всички последващи, влезли в сила, ЕР на ТЕЛК.

По оплакването на жалбоподателя за неправилно определяне на началната дата на инвалидността, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 61, ал.1, т.4 от НМЕ, експертизата на трайно намалената работоспособност включва определяне на началната дата на трайно намалената работоспособност (дата на инвалидизиране), а съгласно ал.2, т.4, експертизата на вида и степента на увреждане включва определянето на дата на инвалидизиране.

Съгласно разпоредбата на чл.70 НМЕ, когато лицето е било във временна неработоспособност и е преминало непосредствено в инвалидност, за дата на инвалидизиране се приема денят, от който е приключила временната неработоспособност по болничните листове /ал.2/. Когато лицето поради увреждането си е трудоустроено на работа с по-ниска квалификация, за дата на инвалидизиране се

приема датата на преминаване на лицето на тази работа. Това обстоятелство се установява по наличната медицинска документация и документите за трудов стаж /ал.3/. Когато лицето не е ползвало отпуск по болест или не е осигурено, датата на инвалидизиране се определя въз основа на медицинските документи и здравословното му състояние при освидетелстването. Когато липсва медицинска документация и здравословното състояние на лицето не дава достатъчно основание, за дата на инвалидизиране се определя датата на издаване протокола на ЛКК /ал.4/. Когато лицето работи или се намира в платен или неплатен отпуск, за дата на инвалидизиране се определя датата на освидетелстването /ал.5/.

Съгласно чл.71 НМЕ, нова дата на инвалидизиране се определя: 1. на работещите лица с трайно намалена работоспособност/степен на увреждане, на които при следващото преосвидетелстване е определен по-висок процент трайно намалена работоспособност поради влошаване на здравословното им състояние, което не им позволява да продължат да работят при същите условия на труд, към които са се приспособили; 2. на лицата, които получават лична или наследствена пенсия въз основа на трайно намалена работоспособност/степен на увреждане и са поискали друг вид пенсия – от датата, на която е установена трайно намалена работоспособност, обусловена от увреждането, даващо основание за друг вид пенсия; 3. на лицата, на които при последното преосвидетелстване не е определен процент трайно намалена работоспособност/степен на увреждане, както и на лицата, които след изтичането на срока, за който е определен процент трайно намалена работоспособност/степен на увреждане, не са се явили за преосвидетелстване и по медицинската документация се установи, че са възстановили работоспособността си или са работили като работоспособни пълноценно, но се е влошило състоянието им – от датата, на която са станали неработоспособни. Т.е., и при трите хипотези касаещи определяне на нова дата се има предвид нова дата последваща датата на първоначално определеното инвалидизиране, поради което по този ред не би могла да се определи по-ранна дата от вече определената дата на инвалидизиране.

В настоящия случай, се твърди, че е налице хипотезата по ал.4 на чл.70 НМЕ - като датата за дата на инвалидизиране следва да се приеме 2000г., а не датата на медицинското направление за освидетелстване от ТЕЛК – 26.06.2009г. Действително, медицинската документация, представена на НЕЛК с писмо от 09.08.2021г., т.е. постъпила по МЕД сред постановяването на ЕР на ТЕЛК, като начало на проявление на заболяването сочи 1983г. НЕЛК не е обсъдила същата, като е изложила мотиви, че датата на инвалидизиране - 26.06.2009г. е определена в ЕР на ТЕЛК №1771/28.07.2009г., въз основа на медицинско направление за ТЕЛК от 26.06.2009г.; като във всички последващи влезли в сила ЕР на ТЕЛК /неоспорени от жалбоподателя/ е приетата същата дата на инвалидизиране.

За да се определени дата на инвалидизиране въз основа на медицинските документи, съгласно чл.70, ал.4 НМЕ – от 2000г., както иска жалбоподателя, следва в този период – от 2000г. до датата на произнасяне на ТЕЛК, потвърдено с оспореното решение, лицето да не е ползвало отпуск по болест или да не е осигурено. В случая, обаче, жалбоподателят е работил по трудови правоотношения в периодите 23.08.2007г.-06.04.2008г.; 05.01.2014г.-09.01.2015г., 03.10.2016г.-11.11.2017г. и от 18.05.2020г. до момента. Доколкото към датата постановяване на решението на ТЕЛК, жалбоподателят е работил по трудово правоотношение, приложение намира нормата на чл.70, ал.5 НМЕ, според която, когато лицето работи или се намира в платен или

неплатен отпуск, за дата на инвалидиране се определя датата на освидетелстването; съответно датата на инвалидиране, определена с първоначалното решение на ТЕЛК.

По изложените съображения, съдът приема, че датата на инвалидиране -26.06.2009г. е правилно определена с оспореното решение, поради което жалбата срещу него е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. С. Ш. срещу Експертно решение №1516 от зас.№188/19.10.21г. на Национална експертна лекарска комисия - Специализиран състав по нервни, очни и С., в частта му относно определената с него дата на инвалидиране.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: